

Det er jo tidligere kommet frem fra flere Sider her i Salen, saaledes fra det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (N. I. Jensen), fra det ærede Medlem for Hjørring (Bertelsen), fra det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Neergaard) og flere andre Medlemmer. Det er ogsaa kommet meget stærkt frem fra den ærede 1ste Landtingsmand for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), der staaer Fler-tallet her i det høje Ting meget nær, og som vel ikke sjælden er Ordfører i Landstinget for de Betragtninger, der netop næres af Fler-tallet her. Hvis jeg ikke husker fejl, tror jeg dog, at den ærede Landstingsmand den Gang udtrykkelig sagde, at han talte paa egne Vegne, men sikkert er det, at der ogsaa fra hans Side blev henvist til, at man jo kunde tage Kompensation paa Indkomstskatten. Endelig foreligger der nu dette, at den ærede Ordfører i Gaar ved Omtale af Kompensationsspørgsmaalet ikke havde andet Svar at give, end at Kompensationen kunde søges paa Indkomstskatten. I ethvert Tilfælde vare hans Udtalelser saaledes, at jeg maatte opfatte det, som om det var den Vej, man maatte gaa, naar man skulde søge Kompensation uden for Toldloven og nu ikke mere kunde søge den paa Brændevinsafgiften. Men under disse Forhold kan der fornuftigvis ikke være Tale om, at Landstinget skulde give sig til at behandle de direkte Skatte-love, end sige vedtage dem i den Form, hvori de herfra ere oversendte. Det er dog vel ikke Meningen, at Lands-tinget nu skulde vedtage Indkomstskatloven med $1\frac{1}{4}$ pCt. for saa umiddelbart efter, naar Toldloven kommer til Behandling, at faa rejst Spørgsmaal om Forøgelse af denne Indkomstskat med 1 pCt. til — thi dette vilde være nødvendigt for at tilveje-bringe de 3 Millioner, hvorom der er Spørgs-maal med Hensyn til Kompensation paa Toldloven — altsaa faa Indkomstskatten forøget fra $1\frac{1}{4}$ til $2\frac{1}{4}$ pCt. Hvis man gaar dertil, drejer Sagen sig tilmed ikke blot om en Forhøjelse af Pro-centen, men der maa tillige rejses det Spørgsmaal, om man saa ikke kommer til at affatte Indkomstskatloven paa en ganske anden Maade. Thi de $2\frac{1}{4}$ pCt. vil for de lavere Indtægter ganske sikkert komme til at virke for stærkt. Altsaa, Indkomstskat-loven i den Affattelse, den har faaet her i dette høje Ting, kan ikke bibeholdes, hvis man ikke slaar fast, at man bliver ved de $1\frac{1}{4}$ pCt. og ikke gaar til et Tillæg, som man har kaldt det, et Tillæg af denne ene Procent. Skulde man gaa til en For-

højelse, maatte man tillige gaa til en helt ny Behandling af Indkomstskatloven.

Jeg har ikke nogen Tvivl om, at naar Dagsordenen er vedtaget, er Virkningen deraf den, at Skattereformen er strandet, og at Skylden derfor ligger hos det Flertal, der har vedtaget Dagsordenen. Jeg anser dette for at være et meget sørgeligt Resultat at komme til. Jeg tror, at der var Muligheder for, at man kunde komme gennem Skattereformen, og disse Muligheder burde i ethvert Tilfælde være prøvede. Det forekommer mig særlig sørgeligt, om Skattereformen skal strande paa et saa ringe Spørgsmaal, som den i Virkeligheden kommer til at strande paa. I 1891 kunde man gaa med til at lægge en Skat af 2 Øre paa en halv Flaske bajersk Øl, idet man gav Kompensation i Nedsættelse af Sukkertolden og Konsumptionsafgiften paa Sukker samt Tolden paa Stenolie. Det gjorde man, og det viste sig, at det var en god Reform. Den Misfornøjelse dermed, som var til Stede i Begyndelsen, svandt hurtigt bort, og der er ikke sket nogen Skade hverken for Land eller Befolkning ved denne Reform. Nu staaer det saaledes, at hvad det nu gælder om, er at lægge en forhøjet Skat af $\frac{1}{2}$ Øre paa en Snaps Brændevin, mod at man derfor yder Befolkningen en meget væsentlig Nedsættelse af Tolden paa saadanne Livsfornødenheder som Kaffe, Salt, Kul og mange flere, og det tør man altsaa ikke gøre. Man vil hellere udsætte sig for, at Skattereformen strander. Jeg siger: Dette er et sørgeligt Resultat.

Hermed har jeg gennemgaaet den første Del af Dagsordenen, den Del deraf, som i Virkeligheden har nogen Betydning. Der er jo imidlertid et Punkt Nr. 2 i Dagsordenen, om hvilket jeg skal tillade mig at sige et Par Ord. Det er jo særlig rettet til mig, og det vil derfor ikke være rigtigt af mig at lade det gaa upaataalt hen. Den Del af Dagsordenen gaar ud paa at sige mig en Ubehagelighed, og det er da gjort i den Form, at man ikke tør overlade de ved en forhøjet Brændevinsafgift indkommende Midler til Forvaltning af den nuværende Regering. Naar nu Skattereformen strander, vil den nuværende Regering beholde de stærkt stigende Toldindtægter og beholde dem ganske uforringede, og det tør altsaa det ærede Flertal her i Tinget nok betro os. Hvis det endvidere skulde komme til det Resultat, som jeg ikke tror vil komme, at man fik gennemført de direkte Skattelove, men ikke Toldloven og Brændevinsloven, vilde vi desuden staa med en ny